

SLOVENSKI GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K, za druge izvenavstrijske dežele 6 K. List hodi sam po sebi, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se depoklira do odpovedi. — Delavci „Kotliškega tiskovnega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, v sprejemni naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne petitvite za enkrat 15 vin, za dvakrat 25 vin, za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede jutraj. — Nezaprite reklamacije so poštnine proste.

Po volitvah na delo!

Zadnje državnoborske volitve so nam v maršičem podale navodila, kako je treba tu pa tam delati, kje je treba še posebno širiti politično izobrazbo. Opozorjam najprvo, da se te volitve veliko razločujejo od prejšnjih, in to zato, ker se voli naravnost in ne po volilnih možeh, in drugič, ker so volilni okraji vsaj deloma drugače prikriti, kakor prej, kar se je seveda moralo zgoditi, ker smo imeli prej štiri, a zdaj pa sedem poslancev. Konečno so pa zdaj tudi glede agitacije druge postavbe, kakor poprej. Ako vse to vpoštevamo, vemo, kaj nam je storiti: Podružnice S. K. Z. moramo ustanoviti po vseh dekanijah in po vseh župnijah. V teh društvih naj se ljudstvo politično izobrazuje. Razum teh političnih društev naj se vsaj tam, kjer je količnik mogoče, osnujejo bralna in izobraževalna društva, ki imajo namen, širiti vsestransko izobrazbo s časniki, knjigami, predavanjem itd.

Kako prepričevalno so volili možje, ki berejo n. pr. „Slovenskega Gospodarja“! Poglejmo zgornjo Savinjsko dolino! Dasi so Ježovnikovi agitatorji trosili najnesramnejše laži in to v tako peklensko zamotani obliki, vendar so se jim ti možje le pomilovalno smejali in volili kandidata Kmečke zveze. A ti korenjaki berejo marljivo poštene slovenske liste, vsak skoro ima „Slov. Gosp.“ in „Domoljuba“. Pridobili so brezvestni agitatorji le take na svojo stran, ki ne berejo naših listov ali sploh nobenih.

Tako so širili nasprotniki laž, da, če zmaga Ježovnik, se bodo posestva ljubljanskega škofa razdelila med kmete, ako pa zmaga Robič, bodo morali naši kmetje plačevati davek za ljubljanskega škofa. Vsi savinjski volilci so se smejali takim budalostim, le par splavičarjev, katerim so zmiraj liberalci trobili na uho, so to verjeli. Tako je dobil v gornjegrajskem okraju Robič 1700 glasov, Ježovnik še 500 ne. Okoli St. Vida in Mislinje, Doliča, pa so obljubovali Ježovnikovi agitatorji, da bo Ježovnik napravil bolj po ceni tobak, sladkor, kavo itd. In to so tam ljudje verjeli! Naj bi v Savinjski dolini kdo kaj takega znil! Tam tceji, kjer ljudstvo tako hitro verjame takim lažem, ker mu manjka razsodnosti, tam širimo politično izobrazbo; na takih mestih naj bo v vsaki še tako majhni fari podružnica Kmečke zveze,

ki naj poučuje volilce, kaj je sploh mogoče doseči v državnem zboru, in kaj ne.

Učitelji so večinoma vsi pri liberalni stranki, nekateri so se trudili na vse pretege za liberalne kandidate, naše ljudi so psovali z analfabeti in z zabitiimi bučami, le kar je bilo liberalno, tisto je omikano. Sami pa hočejo biti nedotakljivi in nihče ne more večje pregrehe storiti, kakor če si upa kritizirati solo, ali pa učitelje same. Vohunili so okoli in vsakega ovadili sodišču, ki je le kje kaj rekel zoper nje: Tako so napravili kmetom mnogo potov in pa stroškov. Sami pa udrihajo po cerkvi in duhovnikih, vtikajo se v pridige in spovednice, to pa jim je morada dovoljeno. Sami so širili letake za Ježovnika, če je pa kdo širil letake za Robiča, so ga ovadili sodišču in ovadbo spisali v nemškem jeziku. To je menda celjsko-narodno. Ljudstvu je treba povsod to razjasniti, da bo poznalo svoje prijatelje.

Dalje! Tu so grozno vpili liberalci: proč s „farji“, a na Dunaju sta Roblek in Ježovnik v društvu, ki šteje 7 (reci sedem) nrvatskih duhovnikov. Hinavei! Ko bi imeli moč, kako radi bi bili tudi na Dunaju vpili: proč s farji, pa ker jih je premalo, so se pa kaj radi pridružili hrvaškim duhovnikom, ker jih slovenski poslanci niso hoteli.

Ljudstvo slovensko, glej, taki so naši liberalci, in s takimi ljudmi nočemo imeti nobene zveze. Zato pa živel Slovenski klub, ki je nastopil možato in dosledno!

Iz državnega zbora.

V torek dne 3. julija se je začela razprava zaradi nepostavnosti pri volitvah v Galiciji. Rusini in socialdemokrati so očitali Poljakom, da so bili pri volitvah nasilni in da so delali s sleparstvom. Isto pa so Poljaki očitali Rusinom in socialdemokratom ter tudi navajali primere. Da socialdemokrati niso tudi na Poljskem angelji, o tem smo prepričani, a težko je razsoditi, ali imajo Poljaki ali Rusini prav. Menda bomo najbližje resnici, ako rečemo, da se je na obeh straneh grešilo. Zelo slab utis je naredilo pri celi razpravi, da so socialdemokrati in Poljaki pošiljali pred vsem Jude v govorniški boj. Kadar si prišel v zbornico, stal je Jud ter govoril z jezikom in mahal

z rokami. Ali eno se mora priznati: vsi gališki Jude dobro govorijo nemški, in poljski Jud Löwenstein, ki je v poljskem klubu, se je pokazal kot izredno dobrega govornika. Vse je sledilo njegovim krasno govorjenim besedam. Poljaki sami pravijo, da je mož najboljši govornik njihovega kluba. Do četrtega je trajala razprava o nepravilnostih pri galiških razmerah. Ob koncu seje so začeli Rusini, ko je vstal Poljak Dulemba ter se pritoževal, da Rusini in socialdemokratje vedno motijo govornike, prepevati rusinske pesmi. Baron Wasilko jih je komandiral, nek star rusinski poslanec pa jim je taktiral. Ministri so se vzdignili ter se takoj odstranili iz dvorane.

Poslanci Slovenske kmečke zveze so dobivali zopet žalostna poročila iz domovine. Dne 3. julija je toča naredila veliko škodo v ormoškem, ptujskem in rogaškem okraju.

Takoj so storili poslanci v tem oziru svojo dolžnost. Roškar in Pišek sta vložila nujni predlog za podporo ormoškemu okraju, dr. Korošec pa ptujskemu in rogaškemu. Iz neprestanih vremenskih nesreč, ki doletavajo letos naše ubogo ljudstvo, sklepamo na potrebo, da država uvede sama zavarovanje proti škodi. Potem kmetu ne bo treba beračiti ob takih nesrečah, ampak on bo imel pravico tudi zahtevati in podporo dobiti!

V petek dne 5. julija se je začelo v državnem zboru razpravljanje o socialdemokratskem predlogu, naj se uvede tudi v deželne zbornice splošna in enaka volilna pravica. V imenu Slovenskega kluba je govoril dr. Krek ter se izjavil za nujnost predloga. Ljubljanski župan Hribar se je hotel nekaj repenčiti, toda Hribar je proti dr. Kreku duševni revček, in dobil jih je pošteno. Dr. Krek se je pritoževal proti uradnikom, kako so naduti nasproti priprostemu ljudstvu in kako strankarski. Zahteval je preustrojitve vse javne uprave, v vseh zastopih se naj dela in gleda le na ljudski blagor. Omenjal, kako krivičen in zastarel je loviski zakon, ki je narejen le za visoke in bogate gospode. Za ljudsko zdravje in javne dobrodelne naprave bodo sposobne le uprave, v katerih bo vel ljudstvu prijazen duh. Govornik se torej iz-

Podlistek.

Boj z volkovi.

(Dogodbi iz južnih Karpotov, pros'o poslovenil y.)

Bilo je zadnje dni meseca avgusta 18... Kot nadlogar H.ške grajščine imel sem opravilo visoko v hribih. Spremljevalo me je več mladih tovarišev, ki so, ravno zapustivši akademijo, hoteli stopiti pri našem knezu v službo. Se ve, da se takim služba kar tako in za stalno ni podelila, če so tudi imeli izvrstna spričevala. Naj je prosilca kako pismo še tako priporočalo, kako ugoden da je za gozdarski posel, naš knez ga ni z lepo sprejel.

Iz spričevala vidim, kako delavni ste bili v šoli; sam pa se hočem prepričati, kako boste delavni v praktičnem službovanju. Če bode moje spričevalo tudi tako ugodno, kakor je šolsko, potem pa imate pri meni kmalu stalno logarsko službo.

Tako je sprejemal naš knez logarje v službo. Nam nadlogarjem pa je bila častna naloga, za izpraznjeno logarsko mesto tega ali onega mladeniča priporočiti.

Velikokrat se je svitli knez oziral na naše priporočilo, velikokrat je pa tudi drugače vkrenil. Kaj hočemo? On je bil naš gospodar, on nam je dajal kruh, njegova beseda je bila za nas edino odločilna.

Kakor sem že zgoraj omenil, imel sem poleti v veliki vročini opravke skoraj osem ur daleč v hribih. Da so se prihodnji logarji izvežbali v praktičnem poslovanju, zraven se tudi bolj natanko seznaniti s kneževim posestvom, odločeno je bilo, da me pet takih kandidatov spremlja.

Naše torbe so bile dobro preskrbljene z raznimi jedili in pijačo. In če si zraven še mislite pet

mladeničev, ki so ravno šolo zaključili, katerim še resno in težavno delo nikoli ni presedalo, ki skrbijo za vsakdanji kruh še niti poznali niso, ki so tako rekoč živeli le od danes do jutri, vedno veseli, zmirom nagajivi in dovipni, mi boste pritrčili, da je bilo naše potovanje zelo prijetno.

Lahko si torej mislite, kako veselo da je bilo naše potovanje. Če je na prostem polji še tako velika vročina, v temnem, zaraščenem gozdu je le hladneje, in ker smo tudi zjutraj prav zgodaj od doma odšli, nismo čutili tiste soparice, ki človeku skoraj dihati ne da.

Veselo petje, zvižganje in vriskanje odmevalo je neprenehoma po prostranem gozdu; marsikatera žival se je vzbudila pri našem glasnem klicanju in smehu, ter začudeno gledala, kaj neki vse to pomeni.

Dospeli smo do gozdne kočice. Tu so nas pričakovali trije možaki, ki so nam imeli pomagati nositi prtljago in ob enem tudi pot kazati do namenjenega kraja.

Dobre tri ure smo do tje hodili; solnce je začelo že malo pripekati, a trudni se nismo bili. Enoglasno smo klenili, da dva moža naj neseta po najkrajšem potu prtljago do gozdnega čuvaja na vrhu; mi pa hočemo po različenih potih in stezah priti na določeni kraj.

Da ga ne zgrešimo, vodil nas bode stari Janko, saj je on za paznika v tem gozdu že več let, torej mu je tudi znana vsaka stezica.

In zopet se je nadaljevalo veselo petje in pa vriskanje in to tem bolj, ker smo nosili sedaj le vsak svojo puško, vse drugo, celo steklenice z dobrim vinom smo bili oddali nosačema.

Pa naj bo človek še tako mlad, naj bo še tako šaljivega in dovipnega značaja, ga vendar veselost mine, kadar se ga polasti trud, glad in žeja. Hojili

smo že pet ur, odkar smo se ločili od naših steklenic.

Prehoditi smo morali globoke jarke in ostre strmine, večkrat tudi preskakati po kamniti gorske potoke, ker se za starega Janka nismo dosti brigali, ki se je včasih za par minut ločil od nas, da je take težavne prehode po lažjih potih prehodil.

Kedo bi se torej čudil, če je naš mlajši in najšaljivejši tovariš Milan že celo uro molče hodil za nami! Pot nam je bil curkoma po obrazu; obličje mladega Milana bilo je pa postalo prepadeno. Če tudi smo se sedaj pa sedaj za četrto ure vlegli v senco, tu in tam pili bistro gorske studenčnice, kaj pa to pomaga, ko prej že celih pet ur nismo nič zavžili!

Na, to imamo od našega letanja! začne trudni Milan. Odpošljemo vse po naših nosačih naprej, sedaj naj pa človek od lakote gine. Vsaj Vi, ki ste bolj skušeni v gorskem potovanju, bi bili lahko drugače vkrenili, se obrne proti meni.

Jaz se le malo nasmehnem in pomežikam z očmi. Ravno takrat pa je šel zraven mene stari Janko. Bil je potrpežljiva duša, da malo takih. Dasi je včkal že 70 let, vendar je vse, kar se mu je ukazalo, opravil zelo urno in natančno. Postrežljiv je bil na vsi moč. Če smo ga popraševali potoma po tej ali oni reči, vselej nam je z veseljem postregel, popisaval kraje, pravil dogodbe, ki so se na tem ali onem kraju zgodile že pred sto leti.

Zraven tega je bil pa posebne resnicoljubnosti. Hladni svet logarjem noče dosti verjeti, posebno še lovecem ne, saj je celo v pregovor prišlo: Laže, kakor lovec.

Če tudi je naš Janko veliko občeval z logarji, še več pa z loveci, med katerimi je gotovo tudi kateri, imel to slabost, da je kaj drugače povedal, kakor je bilo v resnici. Vendar naš stari Janko se pri tem ni čisto nič okužil. Kar je on povedal, zanesti si se

reka v svojem in v imenu svojih tovarišev za splošno in enako volilno pravico v deželne zборе.

Dr. Krek je govoril precej dolgo in vedno več poslancev se je zbralo med govorom okoli njega. Kar je novi državni zbor zbran, se še ni slišal govor, ki bi imel toliko globoke vsebine, tako visokih misli in kojega bi prevečala taka ljubezen do ljudstva. Poslušalci, posebno kateri se Kreka niso poznali, so bili očarani od krasnih misli in večkrat je prekinilo govornika med govorom burno ploskanje, pač nenavadno odlikovanje tudi v zbornici. Ko je končal, nastal je čuden prizor. Seveda so mu prijatelji ploskali in čestitali. Toda tudi voditelji drugih strank in kar se je posebej opazilo, tudi socialdemokratje so prihajali h govorniku, se mu predstavljali ter mu čestitali. Cela zbornica je stala pod utisom Krekovega govora in po hodnikih se je živahno razpravljalo o govoru in govorniku. Kdo je Krek, odkod, kaj je študiral, kako stališče zavzema v domovini, ta in enaka vprašanja so se stavila. Slovenski klub, kateremu je Ploj prezirljivo obrnil hrbet, je dobil v Kreku izredno moč, ki odvaga deset vladnih, dvornih svetnikov.

Poslanca Slovenskega kluba Demšar in Roškar sta stavila interpelacijo zaradi odprtja mej za živino nasproti balkanskim državam. Dne 5. julija jima je poljedelski minister grof Auersperg odgovoril ter rekel, da v trgovinskih pogodbah, ki se bodo sklenile z balkanskimi državami, ne bo glede na uvoz živine nobenih določb, ki bi oškodovale naše kmetijstvo. Balkanske države ne bodo imele več takih ugodnosti kot predlanskem.

V torkovi seji dne 9. julija se je končala razprava o splošni in enaki volilni pravici za deželne zборе. Govoril je ljubljanski župan Hribar in odgovarjal dr. Kreku. Njegov govor ni naredil nobenega utisa. Pri glasovanju se je zavrgla nujnost za splošno in enako volilno pravico za deželne zборе. Na to je bil predlog v razpravi, da se vojaki ob času žetve pustijo na delo. Tudi ta predlog ni dobil potrebne dvotretjinske večine. S tem so bili nujni predlogi rešeni in začela se je razprava o začasnem proračunu, ki bo trajala menda celi ta teden.

Dne 9. julija se je ustanovila v državnem zboru kmečka zveza, katere šteje že sedaj 262 poslancev. Njen namen je braniti kmečke zadeve v državnem zboru. Vsi poslanci Slovenskega kluba so pristopili k tej zvezi. Posvetovanje je vodil ud Slovenskega kluba g. poslanec Povše, ki je izvoljen tudi v stalno načelnništvo. V posvetovalem zboru zastopa Stajersko Roškar, Kranjsko Demšar, Primorsko Fon.

Poslanci Roškar, dr. Korošec in tovariši so v seji dne 9. julija vložili na poljedelskega ministra interpelacijo zaradi previsoke cene galice. V interpelaciji so poslanci razložili slabo stanje naših vinogradnikov, kateri komaj zmagujejo stroške za obdelovanje vinogradov. V isti seji je stavil dr. Benkovič s tovariši interpelacijo na ministra notranjih zadev in justičnega radi kaznjive pisave „Stajerca“ v Ptuj ter prenosne tiskovnega zakona in sodne oblasti porotnikov; predlog za odpravo realnih fidejkomisov s posebnim ozirom na razmere v brežiškem okraju; predlog za poddržavljenje premogokopov; predlog za določitev maksimalnega delavnega časa 8 ur v rudokopih ter za zdravje nevarnih podjetij, 10

ur v tovarnah in obrtniških podjetjih; nujni predlog za državno podporo po kobilicah poškodovanim posestnikom v laški okolici; nujni predlog za podporo občini Planina; nujni predlog za Zabukovje.

Zaupnica našim poslancem, ne- zaupnica Ploju.

Brežice. Izjava. Odbor kat. pol. društva „Sava“ za brežiški in sevniški sodnijski okraj s sedežem v Brežicah je sklenil v svoji seji dne 30. junija t. l. soglasno, da pozdravlja in odobruje ustanovitev Slovenskega kluba in možno postopanje poslancev, ki so ostali zvesti načelom Slovenske kmečke zveze, ter jim izraža svojo popolno zaupanje.

Zajedno pa obsoja društvo korak gosp. dvornega svetnika dr. Ploja in ga odločno poziva, da položi mandat nazaj v roke Kmečke zveze, ki mu ga je bila priporila s težavnim naporom.

Temu sklepu pridružujejo se tudi krajevni odbori Slovenske kmečke zveze v brežiškem in sevniškem okraju.

Politični ogled.

— **Deželni zbori.** Vlada namerava sklicati na dan 10. septembra k daljšemu zasedanju vse deželne zборе, izvemši tirolskega in češkega.

— **Na Ruskem** se ponavljajo vedno napadi na uradnike in blagajne. Minole dni so hoteli uporniki razrušiti tir, po katerem se je imel peljati vojaški vlak. Tir je bil samo nekoliko poškodovan.

— **Nova rusko-japonska vojska.** Ruskemu vojnemu ministrstvu je došlo poročilo, da se pripravljajo Japonci na novo vojsko proti Rusiji, v kateri hočejo zadati Rusiji smrtni udarec. Japonska diplomatska pogajanja z Rusijo o Sahalinu in o ribiški pogodbi so le navidezna. Japonski generalni štab je natančno poučen o ruskih razmerah in sodi, da je sedanji trenutak ob omajanih ruskih razmerah najbolj ugoden, da obračuna z Rusijo, ker je razširjena nezadovoljnost tudi v armadi. Ruski vojaški krogi so glede na drugo vojsko z Japonsko zelo brezupni. Ruskega brodovja ni več. Port Artur je v japonski oblasti. Japonci zato lahko osvoje Vladivostok in prodirajo na Bajkal.

— **V Indiji** se je pojavilo zopet močnejše gibanje proti Angležem. To gibanje širijo japonski agentje.

— **Japonska in Amerika.** Združene države severnoameriške pošljejo to jesen 16 velikih bojnih ladij v Tih ocean. Listi pišejo, da ja to naperjeno proti Japonsko.

— **Kmečki nemiri na Rumunskem.** Da pomiri zadnje kmečke nemire na Rumunskem, izdala je rumunska vlada oklice na narod, v katerem je obljubila, da uvede kremenite preosnove v kmečkem vprašanju. Sedaj je prišel čas, da se te preosnove uresničijo. Ali vladni krogi, ki so prej izjavili, da ni nikakih težav pri uvedbi teh preosnov, pravijo sedaj, da je nemogoče obljubljeno uresničiti. To vladno umikanje je izzvalo skrajno nezadovoljnost in ogorčenje med narodom in rumunski listi ne taje več, da pride do novih kmečkih nemirov.

— **Pruski Poljaki.** V našem listu smo že večkrat poročali, kako grdo postopa pruska vlada s Poljaki. V odpor se Poljaki krepko organizirajo in so stavili na vlado sledeče zahteve: Mi zahtevamo, da se odpravi naseljevalna komisija, zakon o naseljevanju, kakor sploh vsi izjemni

zakoni. Mi zahtevamo, da se uvede poljski učni jezik v šolah in drugih učnih zavodih, da se nastavljajo izključno poljski uradniki, da se uvede splošna, enaka in tajna volilna pravica za deželni zbor in občinska zastopstva. Mi zahtevamo nadalje, da se takoj razpusti društvo „Ostmark“ (slično naši „Südmarki“), da se podpira poljske znanstvene in obrtne organizacije tako, kakor se že podpira nemške; mi zahtevamo obširne svobode tiska in poljskih društev in največje svobodo govora, osebe in vesti. To so naše zahteve. Nam se je sicer obljubilo, da se jih izpolni in to moremo torej zahtevati z vso pravico!

— **Zveza katoliških poljedelcev čeških** je imela svoj občni zbor, na katerem se je razpravljalo o sedanjem političnem položaju med češkimi kmeti. Pritoževali so se nad strankarstvom uradništva, o gonji socialdemokratov itd.

— **Ogrsko.** Vsled protustavnega koraka ogrske vlade glede železniške postave, so zapustili hrvaški poslanci ogrski državni zbor. Na potu proti domu jih je ljudstvo povsod navdušeno sprejemalo.

— **Hrvatsko.** V Zagrebu so se vršile minole dni hude demonstracije proti novemu banu. Trije sekcijski načelniki pri hrvaški vladi so odstopili zaradi novega bana. Minolo nedeljo so zopet priredili hrvaški poslanci mnogo shodov, na katerih so ugovarjali proti madžarski nasilnosti.

— **Maroko.** Proti znanemu marokanskemu roparju Rais-Uli je poslal, kakor smo že enkrat poročali, marokanski sultan svojo vojsko. Ker ta ni nič opravila, začel je sultan z dobrim. Upal je, da bo z denarjem kaj dosegel. Poslal je Rais-Uliju svojega dvorjana Kaïd Maclean, da se isti žnjim pogaja. Rais-Uli je pa sultanovega odposlanca prijel in ga ne bo prej izpustil, dokler se ne ugodni njegovim zahtevam.

Razne novice.

* **S pošte.** Prestavljen je poštni asistent Ferdinand Paulnsteiner iz Maribora v Gradec, Ludwig Dworak iz Ptuja v Maribor, Franc Pillwa iz Zidanega mosta v Ptuj.

* **Rezervisti — kolesarji.** Pri letošnjih cesarskih manevrih rabijo mnogo kolesarjev. Dotični rezervisti, ki so kolesarji, lahko naredijo orožne vaje s svojimi kolesi in naj to naznanjo do 19. t. m. pristojnemu dopolnilnemu poveljstvu. Po vaji dobijo 10 K odškodnine.

* **S šole.** Za nadučitelja pri Sv. Marjeti ob Pesnici je imenovan tamošnji učitelj g. Ivan Spritzei. Stalno je nameščen učitelj Ivan Loose v Zagorju, učiteljica Ida Koller na dekliški šoli v Ptuj, Marija Lindtner v Dobju, Antonija Rannier v Št. Jakobu v Slov. gor. in Franciska Putz v Št. Juriju ob Pesnici. V pokoj je stopil nadučitelj Anton Hren v Št. Janžu na Dravskem polju.

* **Sprejem v učiteljske v Mariboru.** Zapisovanje gojencev v prvi letnik moškega učiteljskega, ki je bilo določeno 14. t. m. oziroma sprejemni izpiti 15. t. m. se ne morejo izvršiti. Ali bo mogoče začetkom šolskega leta 1907/08 vzprejeti še nadaljno, vsekakor omejeno število gojencev v 1. letnik, se bode javno oznanilo pred začetkom šolskega leta.

* **Razpisano** je mesto nadučitelja na Runču pri Ormožu (II. pl. r.), in mesti učitelja in učiteljice v Št. Vidu pri Ptuj (III. pl. r.). Prošnje do 31. t. m.

* **Celjska Domovina** se huduje, da sta Roškar in Pišek stavila predlog za potoci poškodovane dne 3. julija ter pravi, da bi ne smela tako hiteti, ampak čakati na poročila, sploh pa bi naj to zadevo pustila dr. Ploju. Na to odgovarjamo: Prišla so pisma na Slovensko kmečko zvezo, naj njeni poslanci store potrebne korake v zadevi toče dne 3. julija. Samoumevno je pač potem, da sta Roškar in Pišek vložila nujni predlog za ormoški okraj, kakor je to storil

smel, da je resnica, in najbolj si se staremu možu zameril, če si dvomil, je-li vse tako, kakor pravi, ali ne.

Ko je sedaj mladi Milan videl našega vodnika in spoznal, da njegovo očitjanje mene ne rani dosti, spravil se je na njega.

No starina, ga nagovori, kakor se mi zdi, menda ne bomo dosti pred sodnim dnevom dospeli do te gorske kočice, tako nas vodiš okoli. Sedaj nas pelji tje po najbližji poti, kajti jaz sem lačen, ne kakor pes, ampak kakor volk.

Kaj, kakor volk ste lačni, gospod? mu Janko počasi odgovori. To je zares čudno pritako mladilem gospodu; pa to pride menda bolj od kraja, na katerem se ravno nahajamo, kakor pa od pota, po katerem smo hodili.

Kaj? Kako? Od kraja, kjer smo? Kako to misliš? ga začuden vpraša Milan.

Da! da! od kraja, od mesta, kjer se ravno nahajamo, pritrđi Janko.

Kako to? Kam meriš s tem odgovorom?

Kraj, kjer se ravno nahajamo, imenuje se volčja jama.

Dasi zares vsi utrjeni, se vendar glasno nasmejemo starini.

Pa naj bo tako, kakor ti praviš, odgovori nevoljno Milan, le škoda, da tudi volčjega mesarja ni še tukaj.

Mislil je, da se ta gozdni čuvaj le iz njega norčuje.

Nič se ne bojte, je nagel odgovor, tudi ta se bode dobil, naravnost proti njegovemu stanovanju korakamo.

Pusti te neumnosti; če tudi sem lačen kot volk, ti se vendar ne boš iz mene norčeval.

Bog mi bodi milostljiv! Gospodič, jaz govorim resnico. Kako naj tudi pristuje meni, staremu možu, norčevanje?

Gozdni čuvaj Simen, h kateremu smo namenjeni se imenuje volčji mesar, to ve vsak otrok v okolici; in ta kraj, kjer smo sedaj, se zavoljo neke dogodbe imenuje volčja jama.

Oče, s takimi lažmi si gotovo krajšate svoje dolge zimske večere, kaj ne da? Povejte mi le še to, ali ste si to novico ravno sedaj izmislili, ali ste pa s to izmisljivo že tudi druge nadlegovali? ga nekako zaničljivo zavrne Milan.

Gozdar obstane in srpo pogleda mladenciča.

To pač ni lepo od Vas, gospod. Kar sem jaz govoril, je popolnoma resnično, nič ni izmisljenega zraven.

Kako pa to, da pride gozdni čuvaj Simen do priimka: volčji mesar? vprašam sedaj jaz starega Janka, da bi nekoliko ohladil veliko jezo, v katero so ga spravile nepremišljene besede našega mladega tovariša.

To naj Vam sam pove, vsak človek ve najbolje za svoje zadeve, bil je kratak odgovor nevoljnega moža.

Videl se je, da ga je zelo žalilo, ko mu je tako malo zaupala naša družba; nobene besede ni

bilo spraviti več iz njega, in tako smo tudi mi molče dalje korakali.

Kmalu smo dospeli vrh gore, od koder se nam je kazal krasen razgled. Pred nami bila je planina, zaraščena z gosto travo, obsejana s prijetnimi cvetlicami. Sredi planine pa precej prostorno posestvo gozdnega paznika Simna.

Ko smo se tu nekoliko okrog ozrli, pride nam nasproti visok, širokoplečat možak. Bil je gozdni čuvaj Simen. Po kratkem pozdravu pelje nas v svojo hišo.

Tu nas je čakalo več najemnikov, ki so prišli ponoviti ali potrditi pogodbe, naj si bo že zavoljo le-sa, pašnikov ali drugih stvari.

Bili so vsi ravni kot jelka, visoke, močne postave, z dolgimi, črnimi lasmi in s temno-svitlimi očmi. Kdor ni še videl zalega Rumunca v južnih Karpatih v svoji narodni noši, temu bi ga zastoj opisoval.

Razveselil sem se, ko sem zagledal take čvrste postave. Vsak je imel za pasom v nožnici kratak nož, menda za obrambo, ko bi ga kakš zver napadla.

Ko smo se jim približali, odkrili so se nam vsi, stareji je stopil korak naprej, spoštljivo se nam prikloni z glasnim pozdravom: Bog Vas sprejmi! Vsi drugi pa so za njim skupno pozdrav ponovili.

(Dalje prihodnjik.)